

РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ ДЕПРЕСИВНИХ ТЕРИТОРІЙ НА ОСНОВІ СТИМУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Створення політично стабільного суспільства та ефективно функціонуючої економіки неможливі без подолання проблем міжрегіональних відмінностей, ліквідації кризових явищ і відсталості у розвитку окремих територій країни. Основними причинами нерівномірності розвитку регіонів країни є корінна зміна господарських структур, низький рівень галузевої диверсифікації, невідповідність галузевої структури місцевому природно-ресурсному потенціалу, несприятливі демографічні та екологічні тенденції. Найгостріша ситуація склалася у так званих депресивних регіонах, де припинили діяльність бюджетоформуючі галузі, зростає безробіття, зuboжіє населення, занепадає соціальна сфера [1].

Для виходу економіки депресивних територій із кризового стану особливе значення має обґрунтована інвестиційна політика. При цьому держава повинна створювати сприятливий інвестиційний клімат у межах депресивних територій для залучення на взаємовигідних умовах як внутрішніх, так зовнішніх інвестицій. Дієвим заходом державного стимулювання інвестиційної діяльності депресивних територій є створення спеціальних економічних зон та територій пріоритетного розвитку. СЕЗ в межах депресивних регіонів економічно виправдані тільки в тому випадку, якщо вони створюються для використання порівняльних переваг даних територій, а не для компенсації відсутніх факторів економічного зростання [2].

Одним із дієвих заходів державного фінансового стимулювання інвестиційної діяльності в депресивних регіонах може бути також податкове стимулювання з використанням інвестиційного кредиту. Проблемою отримання пільгових кредитів у депресивних територіях є високий ризик комерційних банків без достатніх гарантій їх повернення. Водночас, впровадження практики інвестиційного кредитування в депресивних регіонах можливе лише за умови субсидування процентних ставок за інвестиційними кредитами при реалізації пріоритетних інвестиційних проектів з невеликим строком окупності [3]. У такій ситуації, доцільно було б застосувати змішані методи державного стимулювання інвестиційної діяльності шляхом надання інфраструктурних концесій приватним інвесторам, що доповнене субсидуванням процентних ставок за залученими кредитами і частковими державними гарантіями. Стимулюючим фактором залучення іноземних інвестицій в економіку депресивних регіонів може бути створення мережі інвестиційних фондів. Створення венчурних інвестиційних фондів за участю різних джерел, включаючи бюджетні кошти, має здійснюватись під конкретні проекти інвестиційного характеру, що передбачають концентрацію фінансових ресурсів на будівництво, реконструкцію, переобладнання потужностей у тих чи інших галузях виробництва або сфери послуг. На рівні регіонів такі фонди функціонують у багатьох країнах. В Україні реалізація проектів через венчурні інвестиційні фонди має цілий ряд переваг, зокрема, у можливості оперативної емісії цінних паперів, відносно спрощеної реєстрації, фактичного звільнення від сплати податків під час виконання робіт.

Список використаної літератури

1. Александров І. О. Стратегія сталого розвитку регіону: монографія / [І. О. Александров, О. Ф. Коновалов, О. В. Половян, О. В. Логачова, М. Ю. Тарасова]. – НАН України, Ін-т екон. пром-ті, Донец. нац. ун-т. – Донецьк, 2014. – 203 с.
2. Податкове регулювання в умовах депресивних регіонів: монографія / [Т. В. Калінеску, та ін.]; за наук. ред. Т. В. Калінеску. – Східноукр. нац. ун-т ім. В. Даля. – Луганськ, 2013. – 312 с.
3. Стимулювання сталого розвитку регіону: теорія, методологія, практика: монографія / З. В. Герасимчук, В. Г. Поліщук. – Луц. нац. техн. ун-т. – Луцьк: РВВ ЛНТУ, 2015. – 516 с..